

Onderaan de filatelistische ladder - 23

Geflest is maar betrekkelijk

Van (jurylid) Jan Vermeule ontving ik een uitgebreide reactie op het vorige artikel. Hij is helemaal niet zo negatief over de thematische bruikbaarheid van het pakketje papieren in de plastic zak dat door mij als thematisch (nagenoeg) onbruikbaar werd betiteld. Voor alle duidelijkheid beeld ik het pakketje nog eens af (1).

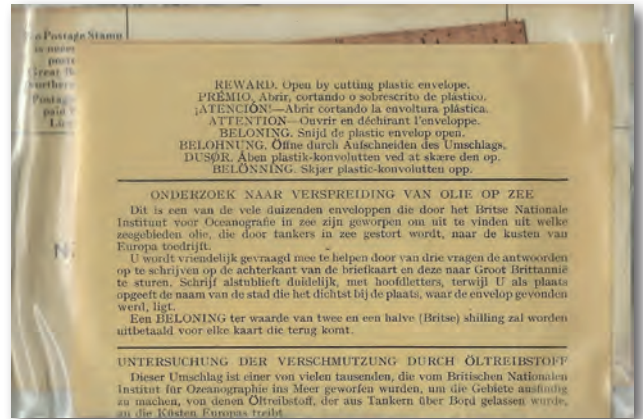
Cruciaal bij de analyse van Jan Vermeule is de nog net zichtbare antwoordkaart met de aanduiding "No Postage Stamp is neces(sary) ...". Ook is nog net de eerste letter (N) zichtbaar van het adres. Jan heeft een en ander uitgezocht. Achter de N verschuilt zich het 'National Institute of Oceanography' en de antwoordkaart valt onder de 'Business Reply Card License' van de Royal Mail. Qua bruikbaarheid is de kaart daardoor filatelistisch volledig in orde en ter zake. Jan Vermeule ziet mogelijkheden voor thematische verzamelingen over 1 Milieuvervuiling op zee, 2 Oceaanonderzoek, 3 Oliewinning en olietransport, 4 Kurkproductie en toepassing van kurk, 5 Royal Air Force. Verder onderzoek bracht namelijk aan het licht dat de dropping in zee werd verricht door de RAF en dat er in totaal 8573 pakketjes werden uitgestrooid.

Het gaat dus om interessant en bepaald niet alledaags materiaal waar door onderzoek (van Jan Vermeule

dus) heel wat meer diepgang aan kan worden gegeven dan in mijn 'beoordeling'.

Er zijn drie belangrijke redenen waarom ik in het vorige artikel niet tot een positievere conclusie kwam:

1. Ik ging ervan uit dat je in een thematische verzameling alleen de antwoordkaart 1 kunt gebruiken en ik wilde het pakketje niet slopen met het oog op eventuele toepassing in de open filatelie. Bij sloop gaat ook het kurkspoor verloren. De plastic enveloppe in originele toestand kan in mijn optiek het best vergeleken worden met een pakketje reclamefolders. Het valt in de meest letterlijke zin in de categorie *strooibiljetten* en dus geen geschikt materiaal voor een thematische verzameling.
2. Ik zocht een relatie met GLAS en niet met plastic, terwijl het wel als 'Drift Bottle Post' was verkocht.
3. Ik heb iets wat in mijn optiek veel beter is, uit 1934/1935, toen flessenpost nog in *glazen* flessen zat en dat vond ik kort na de voor mij teleurstellende plastic enveloppe (die dus ook daardoor niet gesloopt hoefde te worden).

Laat voor- en achterkant even goed op u inwerken en u zult begrijpen dat ik eigenlijk een beetje verbaasd was dat de kaart geen vislucht verspreidde en dat er geen schubben aan kleefden (2 en 3). Het stuk zit nu – uiteraard voorzien van een thematische en filatelistische toelichting – in mijn tentoonstellingsverzameling die u hopelijk in het post-corona tijdperk nog wel eens kunt bekijken. Deze kaart is natuurlijk voor meerdere thema's te gebruiken.

Het moge zo zijn dat de 'Drift Bottle Post' van de vorige keer op advies van Jan Vermeule een aantal treden kan klimmen op de filatelistische ladder, maar *deze* mag van mij met de lift naar boven. □

